Dosarul nr.2-10428/24

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

23 martie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Centru
în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Eduard Galuşceac
grefier Mihaela Bujag

examinând în şedinţa de judecată publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ceban Ludmila împotriva lui Zingher Rebeca, intervenient accesoriu Ceban Aureliu cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată,

a constatat:

Argumentele participanților la proces

La 02 august 2024, reclamanta Ceban Ludmila a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Zingher Rebeca, intervenient accesoriu Ceban Aureliu cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acţiunii reclamanta Ceban Ludmila a indicat că, ea domiciliază în *****, Republica Moldova, și aduce la cunoștință următoarele aspecte legate de imobilul situat la adresa menționată.

A fost căsătorită cu Aureliu Ceban, iar în anul 2000 căsătoria dintre dânșii a fost desfăcută. După divorț, soțul a părăsit țara, lăsând în folosința ei și a copiilor lor un imobil situat în *****.

Imobilul în discuție constă din ½ cotă parte dintr-o casă de locuit individuală, cu suprafața de 107,2 mp, amplasată pe un teren de pământ pentru construcții, cu suprafața de 0,0456 ha, numărul cadastral *****, numărul cadastral al terenului fiind *****.

Menționează că, la momentul plecării soțului, imobilul avea datorii la plata utilităților și impozitelor, datorii pe care le-a achitat din propriile sale fonduri, fără a primi ajutor din partea acestuia. De-a lungul anilor, a avut grijă de imobil și a efectuat reparații cosmetice și tehnice periodice pentru securitatea celor ce locuiesc

în imobil.

Între anii 1998 și 2023, a folosit acest imobil cu bună credință și a achitat toate cheltuielile necesare pentru întreținerea și funcționarea acestuia, inclusiv facturile pentru utilități și impozitele. Costul total al cheltuielilor efectuate în perioada menționată este de 340070,688 lei moldovenești, conform documentelor anexate la cerere.

De asemenea, menționează că împreună cu dânsa trăiesc și copiii: Livitcaia Ana (născută în *****), Ceban Tatiana (născută în *****) împreună cu soțul său Munteanu Semion și fiica lor Munteanu Arina (născută la *****, Cutuzova Irina (născută la *****) împreună cu soțul său Ceban Victor (născut la *****) și copilul lor comun Ceban Maxim (născut la *****).

Menționează că toate facturile pentru utilități și impozitele aferente acestui imobil sunt emise pe numele lui Ludmila Ceban.

Totodată a aflat recent că Zingher Rebeca pretinde că deține drepturi asupra acestui imobil, însă consideră că acest lucru este injust. După atâția ani de investiții financiare, timp și efort depuse în această proprietate, consideră că Zingher Rebeca nu are niciun drept asupra acestei case. Reclamanta a investit întreaga sa viață în acest imobil, a achitat datoriile lăsate de fostul soț și a avut grijă de întreținerea casei. Recent, a fost confruntată cu pretenții din partea cet. Zingher Rebeca, care susține că deține drepturi asupra acestui imobil prin intermediul unui act de vânzare-cumpărare încheiat în anul 2023 între Aureliu Ceban și Zingher Rebeca, confirmat la notarul Șipitco Diana. Notara nu a putut elibera o copie a acestui contract, deoarece nu a fost parte în acea tranzacție.

În plus, recent, o persoană necunoscută, presupusul reprezentant al Zingher Rebeca, s-a prezentat la domiciliul reclamantei și a pretins că deține drepturi de proprietate asupra imobilului, solicitându-i să părăsească locuința.

De asemenea, a menționat că ea împreună cu copii săi, care locuiesc acum în imobilul dat, primesc amenințări prin diferite scrisori necunoscute (anexă) în care i se comunică că i se va întrerupe furnizarea serviciilor de gaz, apă și energie electrică. Aceste amenințări creează o stare de nesiguranță și anexietate în familie și necesită o intervenție urgentă din partea instanței pentru protejarea drepturilor reclamantei.

Astfel, în prezenta cauză, actul de vânzare-cumpărare pretins încheiat între Aureliu Ceban și Zingher Rebeca, confirmat la notarul Șipitco Diana în august 2023, este considerat ca fiind nul de drept. Motivarea nulității acestui act juridic se bazează pe următoarele considerente:

Aureliu Ceban nu avea dreptul să vândă acest imobil, deoarece, potrivit legii, el a cedat dreptul de folosință asupra imobilului în favoarea reclamantei și copiilor acestora, în urma divorțului din anul 2000.

Astfel, el nu mai deținea niciun drept de proprietate sau de disponibilitate

asupra imobilului la momentul încheierii pretinsului contract de vânzare-cumpărare.

Conform probelor și declarațiilor Ludmila Ceban nu a fost parte în niciun fel în tranzacția pretinsă de vânzare-cumpărare. Ea nu a semnat niciun document de transfer de proprietate și nu a fost informată sau consultată cu privire la intenția de vânzare a imobilului, în conformitate cu dispozițiile articolului 219 din Codul Civil, nulitatea actului de vânzare- cumpărare trebuie să fie recunoscută cu efect retroactiv. Acest lucru înseamnă că, odată ce instanța va constata nulitatea absolută a actului juridic, acesta va fi tratat de drept ca și cum nu ar fi avut niciodată existență în ordinea juridică. Drepturile de proprietate ale Ludmilei Ceban, asupra imobilului în cauză, care nu au fost niciodată transferate legal altcuiva, trebuie să fie restaurate.

În cazul de față, actul juridic de vânzare-cumpărare pretins încheiat între Aureliu Ceban și Zingher Rebeca în august 2023 poate fi considerat anulabil din următoarele considerente:

Ludmila Ceban, nu a consimțit la încheierea acestui act juridic. Nu a fost prezentă și nu a semnat niciun document de transfer de proprietate în favoarea Zingher Rebeca. Dreptul la consimțământ este un principiu fundamental în dreptul civil, iar lipsa consimțământului valid al părților poate duce la anulabilitatea actului juridic.

Există indicii că actul juridic ar fi fost încheiat sub influența unor vicii de voință, cum ar fi eroarea sau dolul. Astfel, Ludmila Ceban, susține că nu a fost informată cu privire la intențiile sau acţiunile fostului soț, Aureliu Ceban, de a vinde imobilul în cauză. Eroarea sau dolul poate afecta valabilitatea consimțământului și poate duce la anulabilitatea actului juridic.

Reclamanta Ludmila Ceban susține că drepturile sale de proprietate asupra imobilului în discuție sunt legitime, având în vedere faptul că a administrat și a întreținut imobilul încă de la data divorțului în anul 2000. În schimb, Zingher Rebeca afirmă că a achiziționat imobilul în baza unui contract de vânzare-cumpărare semnat cu Aureliu Ceban în august 2023. Totuși, nu există dovezi clare sau acceptate de toate părțile privind această tranzacție.

Nu există dovezi clare și transparente privind desfășurarea tranzacției, cum ar fi documente autentice semnate de ambele părți implicate în tranzacție.

Astfel, ea a administrat și a întreținut imobilul, a plătit toate datoriile și impozitele asociate cu acesta. Drepturile reclamantei sunt fundamentate pe contribuțiile și grija sa continuă pentru proprietate. Introducerea unui act juridic simulat ar periclita drepturile sale legitime și ar constitui o încălcare a principiilor de corectitudine și echitate în drepturile de proprietate.

În cazul de față, susține că există o discrepanță între înscrierea din registrul bunurilor imobile și realitatea juridică. Registrul indică că Zingher Rebeca ar fi deținătoarea legală a imobilului în urma unui contract de vânzare-cumpărare încheiat cu Aureliu Ceban în august 2023. Totuși, conform situației reale, acest contract nu

reflectă situația juridică reală, având în vedere drepturile de proprietate stabilite anterior în favoarea reclamantei, care a administrat și a întreținut imobilul încă de la momentul divorțului din anul 2000.

Reclamanta are un interes legitim în a restabili drepturile sale de proprietate asupra imobilului, întrucât a gestionat și a avut grijă de acest imobil timp de mai mulți ani.

În cazul de față, ea, Ludmila Ceban susține că înregistrarea imobilului pe numele Zingher Rebeca nu corespunde situației juridice reale. Aceasta se bazează pe faptul că Zingher Rebeca a obținut o înregistrare bazată pe un contract de vânzare-cumpărare cu Aureliu Ceban, fostul soț al Ludmilei Ceban. Totuși, acest contract nu a fost valabil întrucât ea nu a fost parte la acesta și nu a consimțit la transferul dreptului de proprietate.

Legea prevede că acțiunea privind nulitatea actului de vânzare-cumpărare este imprescriptibilă față de persoana nemijlocit care a dobândit acest bun cu rea-credință. În cazul de față, Zingher Rebeca a dobândit dreptul de proprietate asupra imobilului prin intermediul unui contract de vânzare-cumpărare încheiat cu Aureliu Ceban, ambii acţionând cu rea-credință, mai mult ca atât, Aureliu Ceban cunoștea despre faptul că acest imobil îi aparţine reclamantei și copiilor care trăiesc de facto acolo din anul 2000, în urma divorțului ea cu Aureliu a avut o înțelegere precum că ea nu înaintează o cerere de chemare în judecată privind pensia de întreținere a copilului minor, iar acesta îi lasă să trăiască în casa și nu are pretenții de partaj, totodată el i-a promis fiicei lui că acest imobil îi va rămâne ei și până în anul 2023 așa și a fost. Susține cu fermitate că acest contract este nul și că Zingher Rebeca a acționat cu rea-credință în obținerea dreptului de proprietate.

Argumenteză că Zingher Rebeca a acționat cu rea-credință deoarece a cumpărat imobilul cu cunoștință de cauză despre existența dreptului de folosință și administrare a acestuia de către reclamantă și copii săi.

Astfel, ea deține dreptul de proprietate asupra acestui bun prin posesie îndelungată, continuă și neîntreruptă, în condițiile legii. Ea, în calitate de posesor de bună-credință și utilizator constant al imobilului, a îndeplinit condițiile pentru a deține în proprietatea casa în care locuiește.

În lumina faptelor prezentate, Aureliu Ceban, în calitate de fost soț, și-a pierdut dreptul de proprietate asupra imobilului de la momentul divorțului, conform prevederilor Codului Civil. Lipsa sa de implicare sau de revendicare a dreptului de proprietate în toți acești ani poate fi interpretată ca o abandonare a dreptului său asupra imobilului, în timp ce ea a continuat să exercită drepturile de proprietate asupra acestuia.

Aureliu Ceban a părăsit țara și nu a exercitat dreptul său de proprietate asupra imobilului, lăsându-l în grija și administrarea reclamantei. Acest aspect poate fi interpretat ca o abandonare a dreptului său de proprietate în favoarea ei care a

acționat în bună-credință în această perioadă.

A administrat imobilul, a plătit taxele și impozitele aferente, a efectuat reparații și a locuit împreună cu copii în imobil. Aceasta demonstrează o utilizare constantă și neîntreruptă a imobilului, ceea ce poate constitui temei pentru dobândirea dreptului de proprietate prin dobândirea cu bună-credință.

În susținerea argumentelor menționate reclamanta a invocat în drept prevederile art. 216 alin. (3) și art. 219 CC (în vigoare până la 01.03.2019).

Cere reclamanta Ludmila Ceban anularea contractului de vânzare-cumpărare a bunului imobil, situat in *****, cu numărul cadastral ***** și încasarea cheltuielilor de judecată (taxă de stat, asistență juridică și altele) suma cărora va fi concretizată ulterior.

La 28 august 2025, reprezentantul pârâtei, Zingher Rebeca – avocatul Constantin Crețu, prin intermediul cancelariei a depus referința prin care a solicitat respingerea acțiunii indicând că, Zingher Rebeca este proprietar al bunului imobil nr. cadastral *****, amplasat în *****, în baza contractului de vânzare-cumpărare din 18.08.2023, asupra 1/2 cotă parte, aflat pe terenul cu 0.0456 ha.

Astfel, partea reclamantă nu deține nici un drept asupra imobilului în cauză faptul locuirii în imobil cu acordul proprietarului Ceban Aureliu pe parcursul a unei perioade de timp nu-i dă dreptul a solicita nulitatea actului juridic, ori nici nu este parte pe contractul de vânzare-cumpărare încheiat între fostul proprietar Ceban Aureliu și Zingher Rebeca la 18.08.2023.

Faptul invocat de întreţinere a imobilului din a. 2000, achitării serviciilor comunale consumate nu servește temei de a pretinde asupra proprietății altei persoane, ori serviciile au fost achitate pe parcursul anilor, ținând cont de consumul lor de către persoanele ce au beneficiat de aceste servicii.

Respectiv întreținerea curentă a imobilului era în obligațiunea persoanelor ce utilizau acest imobil.

Nu poate invoca reclamanta neprezența la tranzacție, acordul la înstrăinare atât timp cât conform informației din Registrul bunurilor imobile la data înstrăinării unicul proprietar al imobilului era Ceban Aureliu în baza certificatului de moștenitor testamentar/duplicat/ ***** din 10.04.2008, ***** din 25.08.1986 și a hotărârii judecătoriei Octombrie nr 2-571 din 07.07.1998 înregistrate la data de 31.12.2002 nr. 43447/2002, în Serviciul Cadastral teritorial Chișinău /p. 2.3 a contractului /.

În aceste circumstanțe nu-i stabilită reaua credință la semnarea contractului de vânzare- cumpărare a părților, eroare, dolul la care se pretinde.

Nu poate fi invocat pierderea dreptului asupra proprietății lui Ceban Aureliu, decât în baza unor temeiuri legale care nu se constată din probatoriul prezentat instanței în susținerea cererii.

Reclamanta Ceban Ludmila și reprezentantul reclamantei avocata Ludmila Goncearenco (în baza de mandat Seria MA nr. 1730957 din 14.11.2023), în ședința

de judecată au susținut integral cererea de chemare în judecată pe temeiurile de fapt și de drept indicate, solicitând admiterea acțiunii în sensul formulat.

Reprezentantul pârâtului, Zingher Rebeca – avocatul Crețu Constantin (în baza de mandat Seria MA 2247026 din 25.08.2025), în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată, susținând pe deplin argumentele invocate în referința depusă.

Intervenientul accesoriu Aureliu Ceban, în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind înștiințat în mod legal, despre locul, data și ora ședinței de judecată

Aprecierea instanței de judecată

Audiind participanții la proces prezenți în ședința de judecată, studiind materialele dosarului instanţa de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) şi (3) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) CPC instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În conformitate cu art. 131 alin. (1) şi (2) CPC, explicaţiile date de părţi şi intervenienţi asupra circumstanţelor care le sunt cunoscute şi care au importanţă în proces urmează a fi verificate şi evaluate deopotrivă cu celelalte probe. Instanţa poate considera suficiente pentru proces circumstanţele determinate în baza explicaţiilor uneia dintre părţi dacă cealaltă deţine proba solicitată de instanţă, dar nu o prezintă.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) şi (3) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

Conform art. 308 CC, act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinței îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile.

Conform art. 327 alin. (1), (2) și (3) CC, actul juridic este nul dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes general (nulitate absolută).

Actul juridic este anulabil dacă nulitatea sancţionează încălcarea unei dispoziţii legale prin care se ocroteşte un interes particular (nulitate relativă).

În cazul în care natura nulităţii nu este prevăzută expres şi nici natura interesului ocrotit nu reiese în chip neîndoielnic, actul juridic este anulabil.

Conform art. 331 alin. (1) și (2) Codului civil, actul juridic nul se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii.

Actul juridic anulabil este valabil până la declararea acestei nulităţi de către instanţa de judecată, însă, odată anulat, se consideră, cu efect retroactiv, că nu a produs niciun efect juridic din momentul încheierii.

Conform art. 500 alin. (1) CC, proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului.

Conform art. 501 alin. (1) și (2) CC, proprietatea este, în condiţiile legii, inviolabilă.

Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă şi prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condiţiile legii.

Conform art. 1018 alin. (1) CC, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

În şedinţa de judecată cu certitudine s-a constatat că, la data de 18 august 2023, între Ceban Aureliu, în calitate de vânzător, și Zingher Rebeca, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare *****, potrivit căruia Ceban Aureliu a vândut lui Zingher Rebeca ½ cotă parte din bunul imobil, situat în *****.

Astfel, ½ cotă parte din bunul imobil constă din Casa de locuit individuală, cu suprafața de 107,2 m.p., cu nr. cadastral *****, amplasat pe terenul de pământ pentru construcţii, cu suprafața de 0,0456 ha., nr. cadastral *****, ce se confirmă prin Extrasul din Registrul bunurilor imobile nr. ***** din 23.08.2023.

De asemenea, din actele cauzei cu certitudine rezultă că ½ cotă parte din bunul imobil, situat în *****, la data înstrăinării în temeiul Contractului de vânzare-cumpărare nr. ***** din 18 august 2023 a aparținut vânzătorului Ceban Aureliu, cu titlu de proprietate privată personală în baza Certificatului de moștenitor testamentar/duplicat ***** din 10.04.2008/ ***** din 25.08.1986 și hotărârii Judecătoriei Octombrie (înregistrat repetat) nr. 2-571 din 07.07.1988, înregistrate în Registrul bunurilor imobile la data de 31.12.2002, nr. 43447/2002, de către IP ”ASP”, Serviciul cadastral teritorial ”Chișinău”.

În asemenea circumstanțe instanța de judecată consideră că, în speță urmează a fi respins ca fiind neîntemeiat argumentul reclamantei precum că Zingher Rebeca a dobândit dreptul de proprietate asupra imobilului prin intermediul unui contract de vânzare-cumpărare încheiat cu Aureliu Ceban, ambii acţionând cu rea-credință, deoarece Zingher Rebeca a cumpărat imobilul cu cunoștință de cauză despre existența dreptului de folosință și administrare a acestuia de către Ludmila Ceban și copii, iar ea în calitate de posesor de bună-credință și utilizator constant al imobilului, a îndeplinit condițiile pentru a deține în proprietatea casa în care locuiește.

Or, potrivit art. 500 alin. (1) CC, proprietarul are drept de posesiune, de folosinţă şi de dispoziţie asupra bunului. Iar, după cum sus s-a menţionat Ceban Aureliu a dobândit dreptul de proprietate asupra bunului imobil litigios în temeiul Certificatului de moștenitor testamentar/duplicat ***** din 10.04.2008/ ***** din 25.08.1986 și hotărârii Judecătoriei Octombrie (înregistrat repetat) nr. 2-571 din 07.07.1988.

Prin urmare, Ceban Aureliu deținând dreptul de proprietate personal asupra bunului imobil menţionat, ultimul în exclusivitate posedă, folosește și dispune în *plena potestas* de aceste atribute, având dreptul de a face asupra bunului său orice act, inclusiv încheierea contractului de vânzare-cumpărare, ca rezultat al exercitării dreptului de dispoziție asupra bunului imobil.

Astfel, instanța de judecată consideră că la caz nu poate constitui temei de admiterea acțiunii nici argumentul invocat precum că, reclamanta Ludmila Cebanu nefiind prezentă la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nu a dat consimţământul său la încheierea acestui act juridic.

Or, după cum susține reclamanta Ceban Ludmila, ultima se folosește de bunul imobil împreună cu copii, achită serviciile comunale pentru întreținerea acestuia și a suportat cheltuieli pentru întreținerea acestui bun imobil, însă de către Ceban Ludmila nu au fost prezentate probe concludente care ar confirma că Ludmila Ceban este coproprietar al bunului imobil, ce ar conferi acesteia exercitarea în putere proprie și în interes propriu a atributelor de posesie, folosință și dispoziție asupra la ½ cotă parte din bunul imobil, situat în *****, ce aparține cu drept de proprietate lui Ceban Aureliu.

Ca urmare, la încheierea contractului de vânzare-cumpărare contestat părțile contractante și-au exprimat consimțământul întru încheierea actului juridic civil, iar reclamanta folosindu-se de bunul imobil neavând atributele unui proprietar, nu poate invoca ca temei de nulitate a contractului de vânzare neexprimarea consimțământului său la încheierea contractului menționat.

Mai mult ca atât, de către reclamanta nu au fost prezentate careva probe pertinente ce ar demonstra nulitatea actului juridic contestat prin prisma art. 327 CC, iar argumentele invocate sunt declarative neavând sub sine un substrat factologic ce

ar permite admiterea acțiunii. Or, nulitatea este sancțiunea care se aplică în cazul în care la încheierea actului juridic civil nu se respectă condițiile de valabilitate, circumstanțe ce nu au fost demonstrate de către reclamantă la depunerea acțiunii în speță.

Prin urmare, coroborând circumstanțele faptice enunțate la cele legale pertinente speței, instanța consideră că argumentele reclamantei expuse în cererea de chemare în judecată și în cadrul ședinței de judecată sunt declarative și nu pot servi drept temei de admitere a acţiunii, iar alte argumente pertinente nu au fost prezentate, or potrivit art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Se mai reține că, în cadrul Hotărârii CEDO Van de Hurk vs. Ţările de Jos din 19.04.1994, Înalta Curte a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligaţia instanţei de a da fiecărui argument un răspuns detaliat.

Concomitent, în cadrul Hotărârii CEDO Balani vs. Spania din 09 decembrie 1994 par. 27, întinderea acestei obligaţii derivând din natura hotărârii şi este determinată de circumstanţele cauzei, instanţa urmând să analizeze toate argumentele importante ale cauzei.

Reieşind din cele sus menţionate, analizând înscrisurile nominalizate, în cumul cu argumentele părţilor, instanţa consideră necesar a respinge acţiunea înaintată de Ceban Ludmila împotriva lui Zingher Rebeca, intervenient accesoriu Ceban Aureliu cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu art. art. 238-241 CPC RM, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Ceban Ludmila împotriva lui Zingher Rebeca, intervenient accesoriu Ceban Aureliu cu privire la anularea contractului de vânzare-cumpărare și încasarea cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile, din momentul pronunţării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Preşedintele şedinţei, Eduard Galuşceac
Judecătorul